



แนวปฏิบัติ การรายงานข่าวเด็ก



สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หมวดที่ ๑ คำนิยาม	๒
หมวดที่ ๒ การรายงานข่าวเด็กในสถานการณ์ทั่วไป	๓
หมวดที่ ๓ หลักการรายงานข่าวเด็กที่กระทำความผิด	๔
หมวดที่ ๔ หลักการรายงานข่าวเด็กที่ได้รับผลกระทบหรือเป็นผู้เสียหาย	๔
หมวดที่ ๕ หลักการรายงานข่าวเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ	๕
หมวดที่ ๖ หลักการรายงานข่าวเด็กอย่างสร้างสรรค์	๖
ภาคผนวก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๗

แนวปฏิบัติการรายงานข่าวเด็ก

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รับรองเสรีภาพในการเสนอข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชนไว้ในมาตรา ๓๕ โดยเสรีภาพดังกล่าวต้องเป็นไปตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ ประกอบกับประเทศไทยได้ลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่งผลให้มีการบัญญัติกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดให้ทุกภาคส่วนรวมถึงสื่อมวลชนต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับ “เด็ก” โดยคำนึงถึงสิทธิเด็กและจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อมวลชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา พบว่ายังคงมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวเด็กในลักษณะที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อจิตใจ ชื่อเสียงเกียรติคุณของเด็ก รวมทั้งส่งผลกระทบต่อครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องอยู่เป็นระยะ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในฐานะที่มีหน้าที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม จึงร่วมกับ สภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ สมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย นักวิชาการและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จัดทำ “แนวปฏิบัติการรายงานข่าวเด็ก” โดยมุ่งหวังให้เป็นแนวทางที่สร้างสมดุลระหว่างเสรีภาพในการรายงานข่าวและการคุ้มครองสิทธิเด็กสำหรับสื่อมวลชนทุกแขนง อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการรายงานข่าวในสังคมข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างระบบนิเวศสื่อที่ส่งเสริม ปกป้อง คุ้มครองสิทธิเด็กอย่างเหมาะสมและยั่งยืนต่อไป

สำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง

ตุลาคม ๒๕๖๘

หมวดที่ ๑ คำนิยาม

“สื่อมวลชน” หมายถึง สื่อหรือช่องทางที่ผลิตเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เป็นปกติธุระ ทั้งในรูปวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ รวมถึงสื่อดิจิทัล หรือในรูปแบบอื่นใดที่สามารถสื่อความหมายให้ประชาชนทราบได้เป็นการทั่วไป พร้อมกันนี้ยังหมายรวมถึง ผู้ประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชนทั้งในระดับบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กรสื่อมวลชน ตลอดจนองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งต้องมีความรับผิดชอบต่อทางกฎหมายและการกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

“จริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อมวลชน” หมายถึง หลักความประพฤติที่พึงงามของสื่อมวลชน ซึ่งยึดหลักความถูกต้อง ครบถ้วน รอบด้าน เป็นประโยชน์สาธารณะ มีความสมดุลและเป็นธรรม เคารพสิทธิส่วนบุคคล และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนการมีกระบวนการทำงานที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม การเคารพแหล่งข่าว การได้มาซึ่งข้อมูลโดยไม่ละเมิด ความรับผิดชอบต่อในการแก้ไขข่าว และต้องไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงให้เกิดความมัวหมองหรือเกิดความเคลือบแคลงต่อวิชาชีพ

“เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

“สิทธิเด็ก” หมายถึง สิทธิตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งประกอบด้วยสิทธิที่จะมีชีวิตรอด สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง สิทธิในการมีส่วนร่วม รวมถึงสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กโดยไม่เลือกปฏิบัติ

“อัตลักษณ์” หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของเด็กที่ทำให้เป็นที่รู้จักหรือจำได้ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ ข้อมูลส่วนบุคคล สถานภาพทางสังคม ข้อมูลในสื่อดิจิทัล รวมถึงลักษณะเฉพาะอื่นใดเกี่ยวกับตัวเด็กซึ่งรวมกันแล้วสามารถสื่อระบุตัวบุคคลได้ อาทิ หน้าตา รูปร่าง แผลเป็น รอยสัก น้ำเสียง ชื่อ-นามสกุล ชื่อเล่น ฉายา ที่อยู่และสภาพที่อยู่อาศัย สถานศึกษา ข้อมูลการรักษาพยาบาล ข้อมูลด้านสุขภาพจิต ข้อมูลบุคคลในครอบครัว บุคคลใกล้ชิด ชื่อบัญชีสื่อสังคมออนไลน์

“การอนุญาต” หมายถึง การขอความยินยอมจากเด็กและผู้ปกครอง หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองเด็ก ตามกฎหมาย เพื่อที่สื่อมวลชนจะได้รับสิทธิในการสัมภาษณ์ บันทึกภาพ เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็ก โดยสื่อมวลชนต้องแสดงตัวตน ชี้แจงวัตถุประสงค์ และรูปแบบในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดต่อตัวเด็กทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ความยินยอมที่เกิดขึ้นต้องไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย และผู้ให้ความยินยอมมีสิทธิที่จะเพิกถอนความยินยอมได้ทุกเมื่อ

หมวดที่ ๒ การรายงานข่าวเด็กในสถานการณ์ทั่วไป

ข้อ ๑ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็กต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานว่าด้วยสิทธิเด็ก จริยธรรมแห่งวิชาชีพ สื่อมวลชน และอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๒ สื่อมวลชนต้องไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ของเด็ก สมาชิกในครอบครัว หรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็กที่จะทำให้สามารถรู้ถึงตัวเด็ก อันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เว้นแต่การเผยแพร่ข้อมูลนั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเด็ก อาทิ การติดตามตัวเด็กสูญหาย การนำเสนอความสามารถของเด็ก หรือสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็ก โดยต้องขออนุญาตอย่างถูกต้องและไม่ส่งผลกระทบต่อทางลบแก่เด็ก

ข้อ ๓ สื่อมวลชนต้องไม่ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว หรือชีวิตปกติของเด็กตั้งแต่กระบวนการสัมภาษณ์ บันทึกภาพ และการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็ก ทั้งนี้ สื่อมวลชนต้องขออนุญาตอย่างถูกต้อง ชัดเจน โปร่งใส ได้รับความยินยอมจากเด็กและผู้ปกครอง หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองเด็กตามกฎหมาย รวมถึงมีการประเมินผลกระทบต่อประโยชน์สูงสุดของเด็กและครอบครัวทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ก่อนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็ก

ข้อ ๔ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูล เนื้อหา ความคิดเห็น ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพจำลอง เหตุการณ์ เสียงประกอบ เนื้อหาที่สร้างโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือการนำเสนอในลักษณะอื่นใด ที่อาจส่งผลกระทบต่อเด็กและครอบครัว เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์ของเด็ก รวมถึงการละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็กและครอบครัว ไม่ว่าจะการนำเสนอดังกล่าวจะมีเจตนาดีต่อเด็กและครอบครัวหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๕ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการเลือกใช้คำและการใช้น้ำเสียงที่มีลักษณะรุนแรง ประณาม ตัดสิน ข้ำเติม ตีตรา ด้อยค่า เลือกปฏิบัติ อันอาจสร้างความเกลียดชังต่อเด็กและครอบครัว หรือทำให้ถูกกีดกันออกจากสังคม หรือกระตุ้นให้เกิดความเจ็บปวด เสียชื่อเสียง หรือทำให้เด็กตกอยู่ในอันตราย

หมวดที่ ๓ หลักการรายงานข่าวเด็กที่กระทำความผิด

ข้อ ๖ สื่อมวลชนต้องไม่นำเสนอเนื้อหาที่มีผลต่อรูปคดี ทั้งข้อมูลทางการสอบสวน กระบวนการสอบสวน พนักงานสอบสวนหรืออัยการในทางพิจารณาคดีของศาล รวมถึงประวัติการกระทำความผิดที่ทำให้ล่วงรู้ถึงตัวเด็ก

ข้อ ๗ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูล เนื้อหา ความคิดเห็น ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพจำลอง เหตุการณ์ เสียงประกอบ เนื้อหาที่สร้างโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ตลอดจนการใช้น้ำเสียง การให้ฉายา หรือการนำเสนอในลักษณะอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการขี้น้ำสงคม หรือสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ในกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดหรือเป็นอันตรายต่อตัวเด็ก อาทิ การให้ความสำคัญกับผู้กระทำความผิด จนเกินความจำเป็น หรือเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในเชิงบวกให้ผู้กระทำความผิด

หมวดที่ ๔ หลักการรายงานข่าวเด็กที่ได้รับผลกระทบหรือเป็นผู้เสียหาย

ข้อ ๘ สื่อมวลชนต้องไม่นำเสนอข้อมูล เนื้อหา ความคิดเห็น ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพจำลอง เหตุการณ์ เสียงประกอบ เนื้อหาที่สร้างโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือการนำเสนอในลักษณะอื่นใดที่มีลักษณะลามก อนาจาร โป้เปลือย อูจาตของเด็ก รวมถึงภาพเด็กที่ถูกทำร้าย ถูกทารุณ ถูกคุกคามหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ ภาพการเสียชีวิตของเด็ก หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่เด็กไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง

ข้อ ๙ สื่อมวลชนต้องไม่สัมภาษณ์เด็กและครอบครัว ในลักษณะที่เป็นการสร้างผลกระทบกระเทือน ต่อสภาพจิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวเด็กและครอบครัว หากจำเป็นควรสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องแทน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ บุคลากรทางการแพทย์ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย โดยไม่กระทบต่อกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๑๐ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูลอัตลักษณ์ การบาดเจ็บ การเสียชีวิต การเผชิญเหตุ ของเด็กในภาวะวิกฤติ อาทิ อุบัติเหตุร้ายแรง ภัยพิบัติ โรคระบาด เหตุสู้รบ หรือเหตุการณ์รุนแรงอื่นใด โดยคำนึงถึงความรู้สึกของเด็กและครอบครัว รวมถึงไม่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการรายงานข่าวที่ซ้ำเติมความทุกข์ ตัดสินตัวเด็กและครอบครัวในเชิงลบ หรือนำเสนอในลักษณะการคาดเดาที่เกินกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเด็ก และครอบครัว อาทิ โศกนาฏกรรมนั้นเป็นเพราะความยินยอม เต็มใจ พึ่งพอใจของเด็กเอง รวมถึงการนำเสนอ ในลักษณะที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติในสังคม เป็นเพราะความเคราะห์ร้ายหรือโชคชะตา

หมวดที่ ๕ หลักการรายงานข่าวเด็กที่ต้องการความคุ้มครองพิเศษ

ข้อ ๑๒ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการรายงานข่าวเด็กพิการ หรือเด็กที่ต้องการความคุ้มครองพิเศษ โดยหลีกเลี่ยงการนำเสนอในลักษณะที่เป็นการด้อยค่า ตีตรา สร้างความเข้าใจผิด สร้างความเกลียดชัง หรือทำให้เด็กถูกมองว่าเป็นภาระของสังคม พึงนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยมีข้อมูลหรือความเห็นจากนักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่ออธิบายพฤติกรรมหรือความจำเป็นพิเศษของเด็ก และควรเน้นศักยภาพของเด็กมากกว่าข้อจำกัด

ข้อ ๑๓ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการรายงานข่าวเด็กที่เกี่ยวข้องกับประเด็นชาติพันธุ์ สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม อุดมการณ์ทางการเมือง เพศสภาพ โดยหลีกเลี่ยงการนำเสนอในลักษณะที่เน้นความแปลกแยก สร้างความเกลียดชัง หรือสร้างความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความแตกต่างหลากหลายของเด็ก รวมทั้งไม่เลือกปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ ๑๔ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอหรือเผยแพร่ซ้ำซึ่งข้อมูล เนื้อหา ความคิดเห็น ภาพ ภาพเคลื่อนไหวภาพจำลองเหตุการณ์ เสียงประกอบ เนื้อหาที่สร้างโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือการนำเสนอในลักษณะอื่นใดเกี่ยวกับเด็กในลักษณะตีตรา น่าขบขัน ทำให้เป็นต้วตลก น่าสงสาร น่าสมเพช หรือเร้าอารมณ์อื่นใดซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก

ข้อ ๑๕ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการเสนอข่าว เนื้อหาข่าว การแสดงความคิดเห็น เนื้อหาทั่วไปที่เกี่ยวกับกิจกรรมการกุศล สาธารณประโยชน์ กิจกรรมในสถานพินิจหรือสถานสงเคราะห์ ที่เป็นการเปิดเผยอัตลักษณ์ของเด็กที่ต้องการความคุ้มครองพิเศษ

ข้อ ๑๖ สื่อมวลชนพึงตรวจสอบความน่าเชื่อถือของบุคคลและองค์กรที่ทำหน้าที่รับบริจาค หรือระดมความช่วยเหลือให้แก่เด็กและครอบครัว รวมถึงติดตามผลและความโปร่งใสของการช่วยเหลือนั้น ๆ อย่างต่อเนื่องเท่าที่สามารถทำได้

หมวดที่ ๖ หลักการรายงานข่าวเด็กอย่างสร้างสรรค์

ข้อ ๑๗ สื่อมวลชนต้องรับผิดชอบความเสียหายจากการนำเสนอข่าวสารทางสื่อดิจิทัลที่สร้างผลกระทบทางลบแก่เด็ก ด้วยการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกจากสื่อดิจิทัล หรือชี้แจงเพื่อเยียวยาผู้เสียหาย หรือแล้วแต่วิธีการใดที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กที่เป็นผู้เสียหายนั้น

ข้อ ๑๘ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการนำเสนอข้อมูล เนื้อหา ความคิดเห็น ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพจำลอง เหตุการณ์ เสียงประกอบ เนื้อหาที่สร้างโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือการนำเสนอในลักษณะอื่นใด ซึ่งมีรายละเอียดที่อาจก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อเด็ก ทั้งด้านจิตใจ สุขภาพ พัฒนาการ และชีวิต อาทิ การทำร้ายตนเอง การใช้ความรุนแรง การเสพอบายมุข หรือกิจกรรมเสี่ยงอื่นๆ รวมถึงระมัดระวังการนำเสนอในลักษณะที่ทำให้เข้าใจว่าการใช้แรงงานเด็ก หรือการให้เด็กหาเลี้ยงครอบครัว เป็นเรื่องปกติในสังคมหรือเป็นความกตัญญู

ข้อ ๑๙ สื่อมวลชนพึงนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในมุมมองที่หลากหลาย นำเสนอข่าวสารในลักษณะการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่สังคม สร้างความเข้าใจ เตือนภัย มุ่งหาแนวทางแก้ไข ป้องกัน เยียวยาปัญหา นำเสนอวิธีการรับมือ ช่องทางติดต่อขอความช่วยเหลือที่ถูกต้อง และความเห็นจากนักจิตวิทยา หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ สื่อมวลชนพึงนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สะท้อนศักยภาพของเด็กที่เป็นคนดี คนเก่ง มีจิตอาสา มีส่วนร่วมในประเด็นทางสังคมอย่างสร้างสรรค์ และสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้อื่น โดยเปิดเผยอัตลักษณ์ของเด็กได้ บนหลักการที่คำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๑ สื่อมวลชนพึงระมัดระวังการเปิดพื้นที่แสดงความคิดเห็นในสื่อสังคมออนไลน์ ที่อาจทำให้เกิดการซ้ำเติมเด็กในข่าว และควรมีการกำกับดูแลเนื้อหาความคิดเห็น เพื่อป้องกันผลกระทบทางลบต่อเด็ก และครอบครัว

ภาคผนวก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คือ ข้อตกลงระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นโดยสหประชาชาติ ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ รัฐบาลไทยจึงมีพันธผูกพันที่จะดำเนินการให้เด็กทุกคนในประเทศไทยได้รับสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา

โดยอนุสัญญาฯ ได้นิยามคำว่า “เด็ก” หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมาย (เว้นแต่กฎหมายของประเทศจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น)

อนุสัญญาฯ มีทั้งหมด ๕๔ ข้อ มีหลักการสำคัญ คือ การไม่เลือกปฏิบัติ และถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้ง ประกอบไปด้วยสาระสำคัญเรื่องสิทธิของเด็ก ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) สิทธิที่จะมีชีวิตรอด (๒) สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง (๓) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา และ (๔) สิทธิที่จะมีส่วนร่วม

ข้อ ๑๖

๑. เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการ หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือหนังสือโต้ตอบ รวมทั้งจะไม่ถูกกระทำโดยมิชอบต่อเกียรติหรือชื่อเสียง

๒. เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการแทรกแซงหรือกระทำดังกล่าว

๒. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อยุติการกระทำความผิดหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๕ วรรคแรก บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสารหรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

มาตรา ๗๑ วรรคสาม รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งให้การบำบัด ฟื้นฟูและเยียวยาผู้ถูกกระทำดังกล่าว

๓. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๒๗ ให้ กสทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑๖) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(๑๘) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชน ที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

๔. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการลัทธิการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง

ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจสอบและให้ระงับการออกอากาศรายการที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่ง หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจสั่งด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือ ให้ระงับการออกอากาศรายการนั้นได้ทันที และให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวโดยพลัน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเกิดจากการละเลยของผู้รับใบอนุญาตจริง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขตามที่สมควร หรืออาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการและผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมขององค์กรตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการคุ้มครองการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชน และการคุ้มครองผู้บริโภคจากการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ประกอบอาชีพและวิชาชีพขององค์กร

มาตรา ๔๐ ผู้ที่ได้รับความเสียหายเนื่องจากรายการที่ออกออกอากาศเป็นเท็จหรือละเมิดสิทธิเสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอาจร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการส่งเรื่องพร้อมความเห็นของคณะกรรมการให้องค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๘ เพื่อให้ดำเนินการเยียวยาให้แก่ผู้เสียหายโดยเร็ว และให้คณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการขององค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๘ เมื่อองค์กรควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามมาตรา ๓๘ ได้แจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบผลการดำเนินการโดยเร็ว

ผลการดำเนินการในหมวดนี้ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ (๑)

๕. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๒๘ ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยการทำกริปาวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

“เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

“เด็กกำพร้า” หมายความว่า เด็กที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

“เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก” หมายความว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนหรือบิดามารดาหย่าร้าง ทั้งร้าง ถูกคุมขัง หรือแยกกันอยู่และได้รับความลำบาก หรือเด็กที่ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัย หรือกำลังความสามารถและสติปัญญา หรือเด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

“เด็กพิการ” หมายความว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สมอ ง สติปัญญาหรือจิตใจ ไม่ว่าจะมีความบกพร่องนั้นจะมีมาแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง

“เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายความว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักเรียน” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญและไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ภาพหรือข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก ผู้ปกครอง ในลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของเด็กหรือผู้ปกครอง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาและผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ซึ่งได้ล่วงรู้ข้อมูลดังกล่าวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วย โดยอนุโลม

ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใดซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

๗. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๔

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือโฆษณาข้อความซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่อาจทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ชื่อตัว หรือชื่อสกุล ของเด็กหรือเยาวชนนั้น หรือโฆษณาข้อความเปิดเผยประวัติการกระทำความผิด หรือสถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของเด็กหรือเยาวชนนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาโดยได้รับอนุญาตจากศาล หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๑๓๖ ในการโฆษณาไม่ว่าด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือซึ่งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ห้ามมิให้ระบุชื่อ หรือแสดงข้อความ หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันจะทำให้รู้จักตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากศาล

มาตรา ๑๕๓ เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ยคดีครอบครัว เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลจะสั่งให้ดำเนินการเป็นการลับเฉพาะต่อหน้าตัวความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยจะให้มีหมายความอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้

ในการโฆษณาไม่ว่าด้วยวาจา เป็นหนังสือ เผยแพร่ทางสื่อมวลชน สื่อสารสนเทศหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งคำคู่ความ ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ใด ๆ ในคดี หรือคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีครอบครัวหรือการไกล่เกลี่ยคดีครอบครัว ห้ามมิให้แพร่ภาพ แพร่เสียง ระบุชื่อหรือแสดงข้อความหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้รู้จักตัวคู่ความหรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียง เกียรติคุณของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือถูกกล่าวถึงในคดี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

๘. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๙ เมื่อมีการแจ้งตามมาตรา ๕ หรือมีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดลงพิมพ์โฆษณา หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งภาพ เรื่องราว หรือข้อมูลใด ๆ อันน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๙. พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย เว้นแต่

- (๑) ในกรณีที่น่าจะเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยหรือผู้อื่น
- (๒) เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- (๓) มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๖/๑ การเผยแพร่ข้อมูลใด ๆ ทางสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดต้องไม่ทำให้เกิดความรังเกียจตื้นตันหรือความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของผู้ป่วยและครอบครัว

การเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖/๒ ในกรณีที่มีข้อบ่งชี้เห็นว่าการเผยแพร่ข้อมูลใด ๆ ผิดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้เผยแพร่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๓) ระงับการเผยแพร่ข้อมูลหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการเผยแพร่ข้อมูล
- (๔) ให้เผยแพร่ข้อมูลเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๑๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะ เพื่อกิจการ สื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๓๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๑. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕

มาตรา ๒๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบหรือศาลอาจไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ตามมาตรา ๒๓ หากผู้นั้นอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายโดยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล และการเปิดเผยดังกล่าวอาจละเมิดต่อความเป็นส่วนตัวหรือก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคล หรือเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวน สอบสวนคดีอาญา

๑๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการหรือจัดให้มีการกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) บันทึกรูปภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงหรือสิ่งอื่นที่สามารถแสดงว่าบุคคลใด เป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ทั้งนี้ไม่ว่าขั้นตอนใด ๆ

(๒) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือ ในทางพิจารณาคดีของศาล ที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุล ของผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์หรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหายนั้น ทั้งนี้ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด

(๓) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียง ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด เปิดเผยแพร่ไว้ที่ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำที่ผู้กระทำจำต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ในการคุ้มครองหรือช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือผู้เสียหายยินยอมโดยบริสุทธิ์ใจ

คณะผู้จัดทำ

คณะทำงานร่วมด้านการนำเสนอข่าวเด็ก ข่าวอาชญากรรม และเหตุการณ์ความรุนแรง
ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

๑. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.พิรงรอง รามสูต ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒. รองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๓. ผู้ช่วยเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์
๔. สำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง
๕. สำนักกำกับผัง เนื้อหารายการ และพัฒนาผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

องค์กรวิชาชีพสื่อสารมวลชน

ผู้แทนสมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย)

๑. นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี หัวหน้าคณะทำงาน
๒. นายสัมพันธ์ ชะเอม
๓. นายเสถียร วิริยะพรรณพงศา

ผู้แทนสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปาจารย์ บุรินทรวงกุล
๒. นายนพปฎล รัตนพันธ์
๓. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์

ผู้แทนสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

๑. นายสรรพลสิทธิ์ คุ้มประพันธ์
๒. นางสาวศรัญญา บุญธรรม
๓. นายสุปัน รักเชื้อ

หน่วยงานราชการ

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

นางสาวอรพินท์ ศักดิ์เอี่ยม

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

นางนรภมล ทองเปลือย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายณัฐนาท คุ้มไพบูลย์

นักวิชาการ

ด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญสุรา อรนพ ณ อยุธยา

**สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)**

๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์: ๐ ๒๖๗๐ ๘๘๘๘ Website: www.nbtc.go.th
E-mail: selfregulation@nbtc.go.th

